

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 22.06.2016 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

w Lublinie

za pośrednictwem

Wójta Gminy Lubartów

Odwołanie od decyzji Wójta Gminy Lubartów

z dnia 23.05.2016 r., znak: RIN.6233.3.2015

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, KRS 0000292939, organizacja pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, uczestniczące w postępowaniu na prawach strony, odwołuje się od decyzji Wójta Gminy Lubartów z dnia 23.05.2016 r., znak: RIN.6233.3.2015 (doreczonej dnia 10.06.2016 r.), odmawiającej cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Nr 1/Z/10 Wójta Gminy Lubartów z dnia 09.11.2010 r., zezwalającą Małgorzacie Jadwidze Szumiło na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt oraz odławianie i transport bezdomnych zwierząt.

Skarżący wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Decyzji tej skarżący zarzuca naruszenie art. 6, 7, 8, 11 i 107 § 1 i § 3 k.p.a, poprzez brak merytorycznego uzasadnienia rozstrzygnięcia oraz art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (zwanej dalej: u.c.p.g.), poprzez odmowę cofnięcia zezwolenia, w sytuacji kiedy przedsiębiorca, który je uzyskał, w sposób rażący i od lat dopuszcza się naruszania warunków określonych w zezwoleniu.

Uzasadnienie

Na wstępie podkreślić należy, że skarżona decyzja musi zadziwiać wadliwością techniczną w formułowaniu „uzasadnienia”, które jest niestaranne kancelaryjnie, niespójne, chaotyczne i zawiera wiele powtórzeń. Merytorycznie zaś „uzasadnienie” składa się głównie z dosłownego przytoczenia stanowiska prowadzącego schronisko dla zwierząt w Nowodworze oraz omawiania kwestii, które nie mają znaczenia dla istoty sprawy, gdyż nie odnoszą się do zarzutów wniosku skarżącego z dnia 12.11.2015 r. Przyjąć więc należy, że wbrew art. 107 § 1 k.p.a., skarżona decyzja nie zawiera uzasadnienia. Za takie trudno bowiem uznać zreferowanie przebiegu postępowania oraz obszerne zacytowanie cudzego wystąpienia, bo tylko do tego w sumie ograniczył się organ w „uzasadnieniu” decyzji.

Ułomna i niespotykana konstrukcja „uzasadnienia” utrudnia rzeczową polemikę z kwestionowanym rozstrzygnięciem, dlatego skarżącemu nie pozostaje nic innego jak ustosunkowanie się do kolejnych jego punktów. I tak:

1.

Argument niestwierdzenia wcześniej przez organ I instancji naruszania przez przedsiębiorcę warunków zezwolenia na prowadzenie schroniska dla zwierząt w Nowodworze, a nawet niezgłaszania wcześniej przez nikogo faktu takich naruszeń, nie pozostaje w związku z przedmiotem postępowania, dlatego nie ma znaczenia dla sprawy. Świadczyć może co najwyżej o wcześniejszej fikcyjności nadzoru Wójta Gminy Lubartów nad przestrzeganiem warunków udzielonego zezwolenia, a z pewnością nie wyklucza zasadności wniosku skarżącego.

2.

Przyjmowanie do schroniska w Nowodworze zwierząt pochodzących z terenu innych gmin, nie jest, zdaniem organu I instancji, naruszaniem warunków przedmiotowego zezwolenia. Organ nie uzasadnia jednak w żaden sposób tego stanowiska. Wskazuje tylko (używając nie wiedzieć w jakim celu wytłuszczonej grafii), że zezwolenie Nr 1/Z/10 Wójta Gminy Lubartów z dnia 09.11.2010 r., zezwala Małgorzacie Jadwidze Szumiło na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt oraz odławianie i transport bezdomnych zwierząt. Argument o takim a nie innym zakresie udzielonego zezwolenia nie odnosi się jednak do sprawy, szczególnie biorąc pod uwagę wadliwość w ten sposób skonstruowanego zezwolenia. Otóż odławianie bezdomnych zwierząt nie jest działalnością regulowaną i nie wymaga zezwolenia organu gminy, co wynika z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26.08.1998 r. w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt. Wylapywanie bezdomnych zwierząt odbywa się na mocy umowy hyla z gminą. Natomiast zarobkowy transport

zwierząt ma miejsce na podstawie zezwolenia dla przewoźnika wydanego przez powiatowego lekarza weterynarii. Wynika stąd, że przedmiotowe zezwolenie na „odławianie i transport bezdomnych zwierząt” wydane zostało przez Wójta Gminy Lubartów bez podstawy prawnej, a więc z rażącym naruszeniem art. 6 k.p.a. Tym bardziej nietrafnym wydaje się powoływanie przez organ argumentu o takim zakresie udzielonego zezwolenia.

3.

Organ wyjaśnia, dlaczego uznał wnioskodawcę za stronę postępowania (prawidłowo winno być: za uczestnika postępowania na prawach strony).

4.

Organ cytuje postulaty prowadzącego Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Nowodworze.

5.

Organ obszernie (prawdopodobnie w całości) przytacza treść pisma prowadzącego Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Nowodworze z dnia 16.02.2016 r.

6.

Organ stwierdza, że nie podziela poglądu skarżącego dot. łamania przez prowadzącego schronisko warunków zezwolenia. Nadal jednak nie uzasadnia w żaden sposób swojego stanowiska.

7.

vide pkt 2

8.

vide pkt 1 – organ dodaje jedynie, że zgadza się z argumentacją prowadzącego Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Nowodworze, wyrażoną w piśmie z dnia 16.02.2016 r.

9.

Organ ma świadomość przyjmowania do schroniska w Nowodworze bezdomnych zwierząt spoza terenu Gminy Lubartów, jednak nie widzi do tego przeciwwskazań. Argumentuje przy tym irrelevantnie dla sprawy, tj. podnosi okoliczności faktyczne (nt jakości prowadzenia schroniska oraz zapewnienia zwierzętom należytej w nim opieki), nie mające znaczenia dla prawnej oceny legalności działania schroniska.

Organ powołuje się również na „decyzje na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, poprzez wylapywanie bezdomnych zwierząt” na terenie innych gmin. Najwyraźniej umknęło uwadze Wójta Gminy Lubartów, że od dnia 01.01.2012 r. ochrona przed bezdomnymi zwierzętami przestała być zadaniem własnym gmin, dlatego nie pozostaje aktualnie w żadnym związku z zadaniem określonym w ustawie z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt (zwanej dalej: u.o.z.) jako „zapewnienie bezdomnym zwierzętom opieki oraz ich wylapywanie”. Wbrew twierdzeniom organu, wylapywanie bezdomnych zwierząt celem umieszczenia ich w schronisku nigdy nie służyło „ochronie przed”, a „ochronie zwierząt”, zgodnie z art. 11 u.o.z., a rozporządzenie w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt, stanowi akt wykonawczy do u.o.z., a nie do u.c.p.g. Zasadniczo inny jest więc przedmiot ochrony, dlatego łączenie wylapywania bezdomnych zwierząt celem umieszczenia ich w schronisku z „ochroną przed bezdomnymi zwierzętami” nie ma żadnych podstaw logicznych ani prawnych. Wylapywanie bezdomnych zwierząt i umieszczanie ich w schroniskach jest zadaniem własnym gmin określonym w u.o.z. Celem i dobrem chronionym w tak określonym zadaniu jest dobro samych wylapywanych zwierząt, a nie jakieś inne dobro, które trzeba chronić przed nimi, szczególnie, że schroniska dla zwierząt definiowane są w u.o.z. jako miejsca opieki nad nimi, a nie ochrony przed nimi.

10.

Organ nadal argumentuje bez związku z aspektem prawnej oceny legalności działania schroniska oraz poza zarzutami wniosku skarżącego.

Z powyższego wynika, iż pomimo swojej obszerności, „uzasadnienie” decyzji jest jałowe merytorycznie. Co najistotniejsze, Wójt Gminy Lubartów w żadnym jego miejscu nie wyjaśnił, co rozumie przez „obszar działania schroniska dla zwierząt”, nie przeprowadził w tym kierunku żadnej analizy prawnej, ani nie przedstawił jej wyników. Podobnie starannie zignorował fakt istnienia, wskazanego we wniosku skarżącego, wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17.03.2015 r., sygn. akt. II OSK 2136/13, dot. cofnięcia zezwolenia dla przedsiębiorcy prowadzącego schronisko, do którego to wyroku organ nie odniósł się ani jednym słowem.

Tymczasem w w/w wyroku NSA odkodował pojęcie „obszaru działalności objętej zezwoleniem”, którym w przypadku schronisk dla bezdomnych zwierząt jest

„obszar zamykający się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane” (str. 11 uzas. *in fine*).

Ponieważ określenie obszaru działalności objętej zezwoleniem stanowi obligatoryjny element zezwolenia, łamanie przez przedsiębiorcę tego zapisu stanowi dotkliwe naruszenie warunków zezwolenia:

„Nie sposób zatem zgodzić się z konkluzją, iż przyjmowanie zwierząt do schroniska prowadzonego na terenie Gminy Brąszewice a wylapanych poza granicami tej Gminy nie wskazuje na naruszenie udzielonego zezwolenia.” (str. 12 uzas.).

Zapadły na tle tego orzeczenia NSA, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 22.09.2015 r., sygn. akt II SA/Łd 559/15, tłumaczy to tak, że skoro odławianie bezdomnych zwierząt i ich umieszczanie w schronisku odbywa się wyłącznie na podstawie uchwały rady gminy, o której mowa w art. 11a u.o.z., to umocowanie przedsiębiorcy do sprawowania opieki nad tymi zwierzętami w imieniu gminy musi się ograniczać do terenu danej gminy, gdyż władztwo gminy odnosi się tylko do jej terytorium:

„A zatem tak odławianie zwierząt jak i prowadzenie schroniska dokonuje się na podstawie aktów określonych organów danej gminy i zamyka się w granicach tej gminy. Konsekwentnie zezwolenie udzielone Longinowi Siemińskiemu mogło się odnosić wyłącznie do powyższego zakresu. Wobec powyższego – powtarzając za Naczelnym Sądem Administracyjnym – należy uznać, że 'obszar działalności objętej zezwoleniem' to obszar zamykający się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane. Z tego powodu okoliczność przyjmowania do schroniska zwierząt w Wojtyszkach wylapanych poza granicami Gminy Brąszewice stanowi o przekroczeniu warunków określonych w zezwoleniu Wójta tej Gminy.” (str. 10 uzas.)

W niniejszej sprawie niewątpliwym jest więc, że:

- obszar działalności schroniska dla zwierząt, na którą zezwala decyzja Nr 1/Z/10 Wójta Gminy Lubartów z dnia 09.11.2010 r., należy odnieść do terenu Gminy Lubartów;
- zgodnie z powyższym wyrokiem NSA, „obszar prowadzenia schroniska” odnosi się do miejsca pochodzenia zwierząt umieszczonych następnie w schronisku;
- do schroniska prowadzonego przez przedsiębiorcę Małgorzatę Szumiło od lat przyjmowane są zwierzęta z wielu gmin z kilku województw.

W świetle powyższego oczywistym jest więc naruszenie przez organ I instancji art. 9 ust. 2 u.c.p.g., poprzez odmowę cofnięcia zezwolenia, w sytuacji kiedy organ ma świadomość, że przedsiębiorca, który je uzyskał, w sposób rażący i od lat nie wypełnia określonych w nim warunków. Tymczasem prawidłowo organ winien wezwać przedsiębiorcę do zaniechania naruszania tych warunków, a w przypadku braku reakcji cofnąć zezwolenie.

Ponadto, w przedmiotowej sprawie Wójt Gminy Lubartów nie uzasadnił należycie swojego stanowiska. Nie ustosunkował się do zarzutów wniosku z dnia 12.11.2015 r., ani nie wyjaśnił dlaczego odrzucił (poprzez całkowite przemilczenie) fundamentalne dla tej sprawy stanowisko NSA, wyrażone w

wyroku z dnia 17.03.2015 r., sygn. akt. II OSK 2136/13. Brak merytorycznego uzasadnienia odmowy cofnięcia zezwolenia stanowi naruszenie art. 6, 7, 8, 11 i 107 § 1 i § 3 k.p.a. Ponieważ naruszanie prawa przez organ nie może mieć wpływu na zakres praw uczestników postępowania, odwołanie niniejsze jest konieczne i usprawiedliwione.

W związku z powyższym skarżący wnosi jak we wstępie.

PREZES
Stowarzyszenia Obrona Zwierząt
Agnieszka Lechowicz